

Memnuniyetsiz

Nick Warburton

MARTI

2. ve 3.
sınıflar için

Rodney'nin babası fırıncıdır ve çok leziz çörekler yapar. Çöreklerini Sevimli Çay Dükkânı'nda satmak ise onun en büyük hayalidir. Babasının bu hayalini gerçekleştirmek için Rodney'nin aklına çok parlak bir fikir gelir. Acaba bu sayede babasına yardımcı olabilecek midir?

Çocuk ve eğitim üzerine yapılan araştırmalara göre, **okuma** ya da **okumama** alışkanlığının temelini ilk okuduğumuz kitapların belirlediği ortaya çıkmıştır. Kolay anlaşılabilir, okumayı keyifli bir oyun haline getiren, soyut düşünmeye ve hayal gücüne katkıda bulunan kitaplar okuma alışkanlığının temelini sağlamlaştırırken; çocukların yaşlarına uygun olmayan bir anlatıma sahip, hayal güçlerini geliştirmelerine katkı sağlamayan kitaplara yönlendirilmesi de okumama alışkanlığına yol açmaktadır.

Bu araştırmanın sonuçlarından yola çıkarak, Oxford Üniversitesi Yayınları tarafından hazırlanan ve okuma eylemini hem kalıcı hem de eğlenceli bir alışkanlık haline getirmeyi amaçlayan seri, 150 kitap ve 4 ayrı okuma seviyesinden oluşmaktadır.

Pedagog Ayşen Oy tarafından çocuk ve ruh sağlığı gelişimi açısından uygun bulunmuştur.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları
OXFORD UNIVERSITY PRESS
aracılığıyla Martı Yayınları'na aittir.

ISBN 978-605-348-421-9

9 786053 484219

Okumadan Önce

- Kitabın adını okuyup kapaktaki resme bakın. Sizce bu nedir? Daha fazla ipucu için, sayfa 11 ve 15'teki resimlere bakın.
- Arka kapaktaki tanıtım yazısını okuyun. Rodney'nin fikri ne olabilir?

Okumadan Sonra

- Sayfa 31'e tekrar bakın. Herkesi güldüren şey neydi?
- Sizce Rodney, zeki bir kâşif mi? Vızıltı Bir ve Vızıltı İki çalıştı mı?

Kısa Test

1. Rodney'nin babası, çay dükkânına ne satmak istedi?
A) Resim
B) Kamyonet
C) Çörek
2. Vızıltı Bir, Chuck ve Chick'in kucağına ne döktü?
3. Vızıltı İki'ye, Chick'in kulaklarını ve burnunu boyamasını kim söyledi?

Okumaya Devam

- Nick Warburton tarafından yazılan *Nehrin Karşı Kıyısındaki Turtalar*.
- Jonny Zucker tarafından yazılan *Robot Bakıcı*.

Cevaplar için arka kapağın
içine göz atın!

Memnuniyetsiz

Nick Warburton

Resimleyen John Rogan

MARTI YAYINCILIK

Martı Yayın Dağıtım San. Tic. Ltd. Şti. Maltepe Mh. Davutpaşa Cd.
Yılanlı Ayazma Sk. No: 8 Zeytinburnu/İstanbul
Tel: 0 212 483 27 37 - 483 43 13 Faks: 0 212 483 27 38
www.martiyayinlari.com info@martiyayinlari.com

Memnuniyetsiz

1. Baskı: Ağustos 2014
ISBN: 978-605-348-421-9
Yayınevi Sertifika No: 12330

Copyright©NICK WARBURTON

Illustrations©JOHN ROGAN

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Oxford University Press aracılığıyla
Martı Yayın Dağ. San. Tic. Ltd. Şti.'ne aittir.

Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz,
hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Orjinal Adı: Hard to Please
Yayın Yönetmeni: Şahin Güç
Çeviren: Çiğdem Köföncü
Editör: Gamze Tuncel
Resimleyen: John Rogan
Pedagojik Danışman: Ayşen Oy
Kapak Tasarımı: Bill Bolton
Uygulama: Sevil Şener

Baskı

Ecem Basın Yayın Reklamcılık
Hadımköy Yolu Mahallesi San. 1 Bulvarı
169. Sokak No: 3 Büyükçekmece-İSTANBUL
Tel: 0 212 886 20 10-0 212 886 20 05
Matbaa Sertifika No: 16266

Güzel çörekler, iyi çörekler

Fırıncı Bay Bodney, kamyonetini çörek ve keklerle dolduruyordu. “Rodney!” diye seslendi. “Neredesin?”

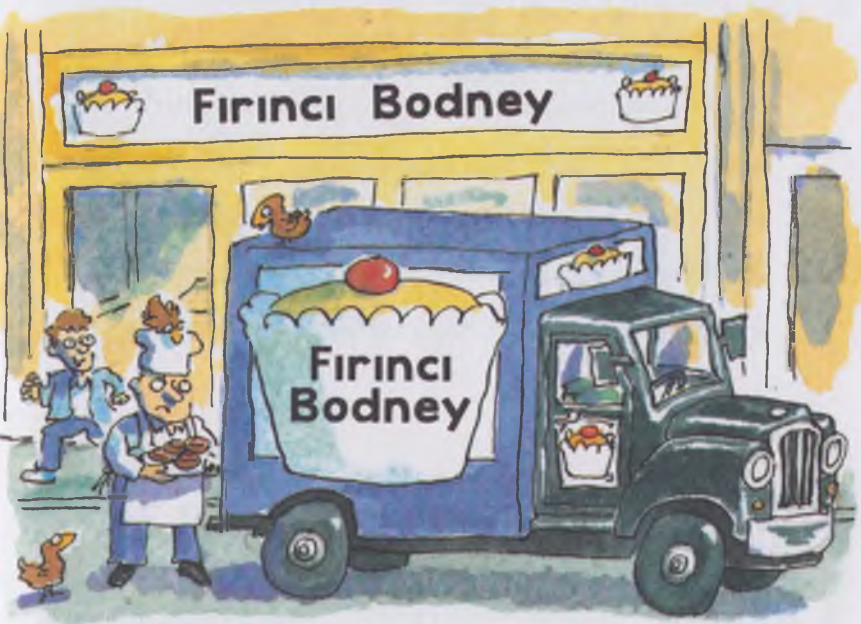
Rodney odasında idi. Yarı uyur, yarı uyanık bir halde gözlerini duvara dikmiş icatları hakkında düşünüyordu. Öyle akıllıca bir icat yapmalıydı ki, Bodney’in çörekleri çevredeki en iyi çörekler olmalıydı. Ya da babası ekmekleri kamyonete yüklediğinde bile, onları sıcak tutmasını sağlayacak mükemmel bir şey icat etmeliydi.

“RODNEY!”

Rodney sesi duyar duymaz yerinden fırladı ve paldır küldür merdivenlerden aşağı indi.

“Rodney, Rodney...” dedi Bay Bodney.
“Unuttun mu? Bugün çörekleri Charles kardeşlerin Sevimli Çay Dükkânı’na götüreceğimiz gün. Eğer çöreklerimizi beğenirlerse, dükkânlarında satacaklar.”

“Beğenecekler baba,” dedi Rodney. “Bunu adım gibi biliyorum.”

Fakat Bay Bodney bundan o kadar da emin değildi. Charles kardeşler memnun edilmesi zor insanlardı. Bunu herkes bilirdi. Buna rağmen, Bay Bodney kalan son çörekleri de kamyonetin arkasına yığdı. Rodney’yi de öne oturttarak aracı çalıştırdı ve yola koyuldular.

Sevimli ay Dkkâni'nın kapısında, Chuck Charles onları bekliyordu. Bir yandan saatine bakıyor, bir yandan da ayağını sinirli sinirli yere vurup duruyordu. Bay Charles uzun suratlı, kısa boylu bir adamdı. Vakit kaybetmekten nefret ederdi. Hele vaktini gülümseyerek harcamaktan hiç hoşlanmazdı.

Chick Charles da, dükkânının içindeki tozlu ve eskimiş masaları temizlemekle meşguldü. Kafasını kaldırınca, karşısında Bay Bodney'yi gördü ama gülümsemedi bile. Zaten hiç gülümsemezdi ve asla ama asla kahkaha atmazdı.

Bay Bodney iki ayrı tabağa tombul çörekleri koydu. Chuck kendisinininkinden bir parça ısırdı, Chick de kendi çöreğinden bir lokma çiğnedi. İki de oldukça üzgün ve sıkıntılı görünüyorlardı.

“Fena değil,” dedi Chuck. “Fena değil.”

“Peki, bu öreklerin fiyatı nedir?” diye sordu Chick.

Bay Bodney, fiyatı söyledi.

“Bu fiyat çok yüksek, çok yüksek.” diye bir ağızdan cevap verdi Charles kardeşler. “Evet, bunlar güzel çörekler, iyi çörekler ama bu fiyata almamız imkânsız. Zaten ay almak için para ödüyoruz, bu dükkân için para ödüyoruz. Tüm bu masa ve sandalyeler için de para ödüyoruz. Ayrıca onları temizletmek için de para ödüyoruz.”

Zavallı Bay Bodney üzülererek iç çekti ve başını salladı. Charles kardeşler, çöreklerini satmayacaklardı.

“Size bu konuda yardımcı olabilirim,” dedi Rodney.

“Nasıl?” diye merakla sordu Chick.

Aslında Rodney’nin bu konuda hiçbir fikri yoktu ama hızlıca düşünüp bir cevap buldu. Aklına harika bir fikir gelmişti.

“Bende masalarınızı temizleyecek bir makine var,” diye cevap verdi.

Chuck, Chick’e bakıp memnuniyetsiz bir yüz ifadesi takındı. Chick de aynı memnuniyetsiz ifadeyle ona karşılık verdi.

“Tamam,” dediler. “Şu makineyi getir de bir bakalım.”

Vızılı Bir ve pilav

Fırına geri döndüklerinde, Rodney doğruca odasına koştı ve çok akıllı, harika bir makine üzerinde çalışmaya başladı. Günlerce kendisini odasına kapatarak düşündü, çalıştı, bir şeyleri söküp yeniden birleştirdi. Odasından sürekli çekiç sesleri ve tangırtılar geliyordu. Bir haftanın sonunda, Rodney nihayet odasından çıktı.

“Çalışıyor! Çalışıyor!” diye bağırdı. “Gel de bak!”

Bay Bodney, Rodney'nin odasına gitti. Gördüğü şey etrafına kablolar yapıştırılmış, tekerlekli bir çeşit çöp kovasıydı. Garip makinenin üzerinde upuzun kola benzer bir şey vardı ve elinde sünger tutuyormuş gibi görünüyordu. Rodney makineyi çalıştırınca, bu uzun kol bir sağa bir sola hareket etmeye başladı.

“Bu icadıma Vızıltı Bir adını koyacağım,” dedi Rodney mutlulukla.

Ertesi gün, Vızıltı Bir'i kamyonete yükleyip Sevimli Çay Dükkânı'na götürdüler. Chuck ve Chick iki eski sandalyeye oturmuş, onları bekliyorlardı. İki de kollarını göğüslerine bağlamış, asık suratlı bir halde dinlemekteydiler.

Rodney "Çok etkileneceksiniz," dedi ve makineyi çalıştırdı.

Chick ve Chuck gerçekten de etkilenmişlerdi. Makine titredi, sarsıldı ve kirli masalardan birinin üzerinde duran pırlav tabağını süpürüverdi. Tabaktan sıçrayan pırlavın yarısı Chuck'ın kucığına, yarısı da Chick'in kucığına döküldü. Etraf fena halde pıslanmıştı.

“Seni sakar!” diye bağırdı Chick. “Şu pantolonlarımızın haline bak!”

“Ama neredeyse oluyordu,” diye cevap verdi Rodney.

“Çık dışarı! Çık!” diye bağırdı Chuck.

Fırına döndüklerinde, Rodney bir-iki saat kadar düşündü. Aklındaki tek şey dökülen pilav ve Chuck ile Chick'in haliydi. Sonra gözünün önüne, o eski püskü sandalyeler ve tozlu masalar geldi. Bu da aklına yepyeni bir fikir getirdi.

Rodney, yine kendini odasına kapayıp şimdiye dek hiç yapmadığı kadar çok çalıştı. Aradan bir hafta geçmişti. Bay Bodney, oğlunun odasından gelen çekiç sesleri ve tangırtıları dinleyip durdu.

Sonra tangirtılar kesildi ve ortaya büyük teneke bir kutu çıktı. Bu büyük kutunun üst kısmında bir sürü renkli ışık ve altında da tekerlekler vardı. Yanlarından da, birbirine dolanmış bir sürü kablo sarkıyordu. Kutunun üzerinde üç tane uzun, metal kol bulunuyordu. Bu kolların her birinin ucunda da büyük, orta ve küçük boy fırçalar takılıydı.

Bay Bodney, odanın kapısına dayanmış içeride olup biteni duymaya çalışıyordu. Rodney'nin, makineye boya koyarken şarkı söylediğini duydu: Biraz oraya, biraz buraya. Biraz teneke kutuya, biraz pijamalarına. Biraz metal kollara, biraz yanaklarına.

Sonunda boyayı bitiren Rodney, kapıyı aniden açtı ve babasının kucağına düşüverdi.

“Şuna bir bak,” dedi adeta fırlayarak ayağa kalkarken.

Bay Bodney makineye baktı ve şaşkın bir ifadeyle gözlerini kırıştırdı.

“Baba,” dedi Rodney, “seni boya makinesi Vızıltı İki ile tanıştırayım. Merhaba de Vızıltı İki.”

O sırada Vızıltı İki'nin tepesindeki ışıklar, sanki gerçekten de merhaba diyormuş gibi, yanıp söndü.

“Charles kardeşlerin temiz ve parlak masalara ihtiyacı var ve bu makine de kolay boya yapmayı sağlıyor,” diye açıkladı Rodney. “Bu makine, benim söylediğim her şeyi yapabilir. Eğer ona b-o-y-a dersem, hemen dediğim şeyi yapacaktır.”

Rodney “boya” kelimesini harflerine ayırarak söylemişti çünkü eğer öyle söylemeseydi, Vızıltı İki bunu bir komut zannedip etrafı boyamaya başlardı. Bu makinenin en akıllı ve dâhiyane yanı ise, bütün komutları Rodney’nin sesinden almasıydı.

“Deneyelim mi?” diye sordu Rodney. “Vızıltı İki’ye masamı boyatmaya ne dersin baba?”

Rodney sözünü bitirir bitirmez, makine garip sesler çıkartarak çalışmaya başladı.

“Dur Vızıltı İki,” dedi Rodney ellerini çırparak. “Henüz hazır değiliz.” Böylece makine durdu.

Kutunun içinde kalan son boyayı da Vızıltı İki’yi boyamak için kullanan Rodney, mutfağa gidip elinde bir şişe şerbetle geri geldi.

“Bu da boyaya benziyor,” dedi. “Vızıltı İki şerbetle boyanın arasındaki farkı anlamayacaktır.”

Elindeki şerbeti, makinenin tepesindeki kutuya boşalttı ve geri çekildi.

“Vızıltı İki, masayı boya,” diye komut verdi.

Makine tekrar garip sesler çıkarttı ve çalışmaya başladı. Tepesindeki ışıklar yanıp sönüyor, ucunda fırça olan metal kol tepedeki kutuya girip şerbeti alarak masayı boyuyordu. Rodney'nin masasının üzeri boydan boya şerbet olmuştu. Zaten öyle de olması gerekiyordu, tabii eğer şerbetle kaplı tek yer masa olsaydı. Şerbet odanın neredeyse her yerine bulaşmıştı. Rodney ve babası, Vızıltı İki işini bitirene dek bir sandalyenin arkasına gizlenmek zorunda kalmışlardı.

“Şimdi de bu şerbeti temizleyecek yeni bir makineye ihtiyacımız var,” diye homurdandı Bay Bodney.

Rodney, “Ama işe yaradı baba,” diyerek gülümsedi. Bir yandan da etrafta oluşan şerbet birikintilerine basmamak için sığıyordu.

“Bu makine gerçekten de işe yarıyor. Chick ile Chuck’ın da işine yarayacak. Bu da onları memnun edecek ve çöreklerimizi alacaklar!”

“Sen öyle diyorsan...” diye yanıtladı babası fakat bundan pek de emin görünmüyordu.

Ertesi gün, Bay Bodney, Chick ve Chuck’a yeni boya makinesinden bahsetti. Bu makinenin ne kadar akıllı ve şahane bir alet olduğunu anlattı. Chick ve Chuck biraz homurdanıp biraz da mırıldanarak, çatık kaşlarla birbirlerine baktılar.

“Çok şahane ve akıllı, öyle mi?” diye sordu Chuck.

“Ve etrafa pilav saçmıyor mu?” diye devam etti Chick.

Bay Bodney, kesinlikle saçmadığına yemin etti. “Tamam, o zaman,” dedi Charles kardeşler. “Gelip şu yeni makineye bir göz atacağız.”

Vızıltı İki iş başında

Aynı akşam saat yedide, Charles kardeşler, fırının kapısını çaldılar. Onları Rodney karşıladı ve en tatlı gülümsemesiyle içeriye buyur etti. Karşılık olarak onlar Rodney'ye gülümsemediler.

Rodney her ikisini de üst kattaki odasına götürdü. Kapının önünde babası endişeli bir şekilde gülümseyerek onları bekliyordu. Yepyeni bir kutu kırmızı boyayı da hazır etmişti.

Rodney, kırmızı boyayı Vızıltı İki'nin tepesindeki kutuya boşalttı, makineyi çalıştırdı ve parmaklarını çapraz yaparak komut verdi.

“Vızıltı İki,” dedi Rodney, “masayı boya.”

Büyük fırça çalışarak masayı baştan sona boyadı. Neredeyse göz açıp kapatıncaya kadar, masa parlak kırmızı renge bürünüvermişti. Boya makinesini iş başında izleyen Chuck'ın gözleri, şaşkınlıktan kocaman açıldı.

“Muhteşem!” dedi. “Bu makine, çay dükkânında bize epey kâr sağlar.”

Sonra yüzünde kuşkulu bir ifade belirdi.
“Bu alet yalnızca masaları mı boyuyor?” diye sordu. “Sandalyeleri de boyayabilir mi?”

“Ah, evet,” diye cevap verdi Rodney.
“Sandalyeleri de halleder. İzleyin şimdi.”

Hemen bir sandalye kapıp makinenin önüne koydu. Sonra boğazını temizledi. “Vızıltı İki, sandalyeyi boya.”

Vızıltı İki homurdandı, ışıkları yanıp söndü... ama hareket etmedi.

“Çalışmıyor!” dedi Chick ve Chuck bir ağızdan.

“Daha fazla komuta ihtiyacı var,” diye yanıtladı Rodney. “Şu ana kadar sadece masaları boyamak için komut almak üzere ayarlandı. Vızıltı İki, bacakları boya!”

Bu sefer Vızıltı İki hareket etmeye başladı. Küçük fırça harekete geçti ve çok hızlı bir şekilde en yakınında duran bacağı boyamaya başladı.

“Olamaz,” dedi Rodney. “Bu pek de doğru bir hareket olmadı.”

Hakikaten de pek doğru değildi. Vızıltı İki, tıpkı kendisine söylendiği gibi, en yakınında olan bacağı boyuyordu ama bu en yakın bacak maalesef sandalyenin bacağı değildi. Chuck Charles’ın bacağıydı.

Chuck bağırarak kaçmaya çalıştı. Fakat Vızıltı İki onu kovalayarak bacağına boyamaya devam ediyordu. Chuck’ın bir bacağı çoktan kıpkırmızı olmuştu bile, makine sıradaki bacak için hazırды.

“Bir şey yap!” diye haykırdı Chuck Charles.

“Evet, evet elbette,” dedi Rodney. “Vızıltı İki, üzerini boya!”

Vızıltı İki, Chuck’ın bacağına boyamayı bırakıp bu kez de ceketini boyamaya başladı.

“Hayır, hayır,” diye bağırdı Bay Bodney. “Sandalyenin üzerini boya! Haydi Vızıltı İki. Saçmalamayı kes!”

Ama artık çok geçti. Chuck Charles’ın iki bacağı ve üzeri kıpkırmızı boya ile kaplanmıştı bile. Üstelik bundan hiç de hoşnut görünmüyordu.

“Pardoon,” dedi Rodney. Aklına söyleyecek başka bir şey gelmemişti. Ardından çok tuhaf bir ses duyuldu. Titreme, fokurdama ve çatlama sesi gibi bir sestir bu. Rodney, bu sesin Vızıltı İki’den geldiğini zannetti ama ses Chick’ten geliyordu. Gözlerinden yaşlar süzülüyor ve Chick...

GÜLÜYORDU.

Herkes Chick’in güldüğünü ilk kez görüyordu.

“Aman Tanrım,” dedi kahkahalar atarak.
“Aman Tanrım, aman Tanrım! Hayatımda ilk defa bu kadar komik bir şey görüyorum. Ah, Chuck bu işin komik tarafını senin de görmem lazım.”

Chuck kırmızı bacaklarına bakıp, elleriyle üzerindeki ıslak boyaya dokundu.

“Hiç de komik değil,” diye kükredi. “Hem de hiç!”

“Çok komik, çok komik!” diye bağırdı Chick. Bir yandan da karnını tutup öne arkaya savrulurak kahkahalar atmaya devam ediyordu.

“Göreceğiz bakalım,” dedi Chuck sinsice sırıtarak. “Vızıltı İki, kulakları boya!”

Makine homurdandı ve ışıkları yanıp sönmeye başladı. Tekrar çalışmaya başladı ve Chick'in üzerine doğru harekete geçti.

“Yo!” diye haykırdı Chick. “Yo, yo, yo!” Her ne kadar kaçmaya çalışsa da, makine ondan daha hızlıydı. Lap! Bir kırmızı kulak. Löp! İki kırmızı kulak.

“Hah!” diye bağırdı Chuck. “Şimdi de burnu boya!”

Vızıltı İki, Chick'in burnuna doğru harekete geçti.

“Yo! Yo, yo, yo!”

Sonra da Chuck'ın ağzının kenarları yavaş yavaş yukarı doğru bükülmeye başladı. Hafifçe homurdanır gibi oldu.

Ve işte artık Chuck da gülüyordu!

“Aman Tanrım, Aman Tanrım,” diye gülümsedi Chick. “Ne kadar harika bir makine bu! Bunu kesinlikle almalıyız Chuck.”

“Evet, kesinlikle,” diye gülümsedi Chuck. “Ve Bay Bodney'nin çöreklerinden de bolca almalıyız.”

Vızılı İki, Sevimli Çay Dükkânı'nda çok başarılı bir iş çıkarttı. Bay Bodney ve Rodney çöreklerini dükkâna götürdüklerinde, durup makinenin çalışmasını izliyorlardı.

“Bu harika bir makine Rodney,” dedi Bay Bodney. “Aferin sana.”

Masa ve sandalyelerin defalarca kez boyanması konusunda, Vızıltı İki oldukça başarılıydı. Elbette bazen şaşırıp Chick ve Chuck’ı da boyadığı oluyordu ama bu manzara, tüm müşterilerin eğlenip gülmesini sağlıyordu.

Charles kardeşlerin Sevimli Çay Dükkânı’ndan yükselen kahkaha seslerini neredeyse her gün duyabilir ve en gürültülü şekilde gülenlerin de Chuck ile Chick olduğuna şahit olabilirsiniz.

Yazar Hakkında

Öğretmenlik yaptığım yıllarda dramadan ve çocuklara kitap okumaktan çok keyif alıyordum. Bu da beni yazmaya teşvik etti ve o günden beri radyolar için senaryolar, sahne oyunları, televizyon için oyunlar ve bir fırıncı düzinesi kadar –ki bu on üç eder– çocuk kitapları yazdım. Yapışkan ve şerbetli turtaları ve çörekleri çok severim ama şimdiye kadar bir şey icat ettiğimi hiç hatırlamıyorum.

Kitap okumaktan çok hoşlanırım, kriketle ilgili her şeye ve ailemle birlikte yaşadığım Cambridge’te bisikletle dolaşmaya bayılırım.

Bu Yaş Grubuna Uygun Serinin Diğer Kitapları

Bertha'nın Gizli Savaşı
Bob ve Benny'nin Tuhaf İşİ
Janey'nin Devleri
Tertemiz
Nehrin Karşı Kıyısındaki Turtalar
Çöp Kutusu
Büyük Şans
Tehlikeli Spor Ayakkabılar
Blackbones Okulu Kurtarıyor
Şanssız Canavar
Peri Değerli Taş / Çarpışma
Muhteşem Yemek Makinesi

Babam Göbek Dansı Yapıyor
Robot Bakıcı
Havalı Clive
Yalan Makinesi
Hurda Adam
Clive Havasını Koruyor
Hamper'ın Büyük Kaçışı
Robbie Woods ve Mutlu Adamları
Merlin ve Kayıp Kral
Düzenbaz Hayvanlar
Gök Gürültüsü Tanrıları

Kısa Testin Cevapları
1. C
2. Bir tabak pırlav
3. Chuck